

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Vojtěcha Salamánka ve věci

žalobce: **Spolek Kamýk**, IČO 04498763
sídlem Halasova 714, 252 64 Velké Přílepy

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

za účasti osob
zúčastněných
na řízení:

- 1) **Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace**, IČO 00066001
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha
- 2) **Město Kralupy nad Vltavou**
sídlem Palackého náměstí 1, 278 01 Kralupy nad Vltavou
- 3) **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha
- 4) **Středočeský kraj**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha
- 5) **Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor životního prostředí a zemědělství, sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2025, č. j. KUUK/038285/2025, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **se zamítá**.
- II. Žalobci **se ukládá povinnost zaplatit** Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. V projednávané věci se žalobce podanou žalobou ze dne 25. 4. 2025 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2025, č. j. KUUK/038285/2025, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzena část A. rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem (dále jen „stavební úřad“) ze dne 22. 11. 2021, č. j. MURCE/36573/2021(dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo v části A. výrokem II.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vydáno povolení podle § 8 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), k akumulaci povrchových vod v retenční nádrži SO 354 na pozemku p. č. XA v katastrálním území X, jíž je předsazena dešťová a usazovací nádrž SO 353 na pozemku p. č. XB v katastrálním území X, a k převodu povrchových vod prostřednictvím dešťové kanalizace – výústní objekt do Turského potoka na pozemku p. č. XC v katastrálním území X, výúst do Vltavy za SO 355 Dešťová a usazovací nádrž (pozemek p. č. XD v katastrálním území X) na pozemku p. č. XE a XF v katastrálním území X; a výrokem II. stanoveny povinnosti a podmínky pro nakládání s vodami. Prvostupňové rozhodnutí dále obsahuje části B. a C., kterými bylo vydáno stavební povolení pro stavbu vyjmenovaných vodních děl podle § 15 vodního zákona, stanoveny podmínky a povinnosti pro provedení stavby, stanovena možnost užívání stavby na základě kolaudačního souhlasu, uložena povinnost stavebníkovi oznamovat fáze výstavby, stanoven termín dokončení stavby, povoleno odstranění vyjmenovaných vodních děl a stanoveny podmínky pro odstranění staveb, přičemž tyto části prvostupňového rozhodnutí nebyly dotčeny napadeným rozhodnutím, tedy ani žalobou.

2. Žalovaný o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí již jednou rozhodoval, a to rozhodnutím ze dne 6. 3. 2023, č. j. KUUK/032336/2023, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 22. 11. 2021, č. j. MURCE/36573/2021. Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 2. 8. 2023, č. j. 16 A 22/2023-105, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Proti rozsudku podal Středočeský kraj, jakožto osoba zúčastněná na řízení, kasační stížnost. Nejvyšší správní soud rozhodl o kasační stížnosti rozsudkem ze dne 27. 6. 2024, č. j. 7 As 236/2023-64, tak, že zrušil citovaný rozsudek krajského soudu a rovněž zrušil i rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 3. 2023. Žalovaný proto na základě rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci rozhodl znovu žalobou napadeným rozhodnutím.
3. Podanou žalobou se žalobce rovněž domáhá, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného i prvostupňové rozhodnutí stavebního úřadu a žalovanému uložil povinnost uhradit žalobci náklady řízení.

Odkladný účinek

4. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že výkonem napadeného rozhodnutí by došlo k nevratným a závažným následkům, zejména při stavebních zásazích v chráněném území. V případě žalobce se jedná o zásah do procesních a hmotných práv při akumulaci povrchových vod a převodu povrchových vod prostřednictvím dešťové kanalizace u připravované stavby vodního díla. Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, přistoupila k vyhlášení nadlimitní veřejné zakázky v otevřeném řízení na práce „II/240 a II/101, přeložka silnic v úseku D7-D8, II. etapa Obchvat Kralup nad Vltavou – představební příprava“, jehož součástí jsou i stavby vodního díla. Pověřená Krajská správa a údržba silnic dne 13. 3. 2023 zahájila zadávací řízení, dne 3. 10. 2024 uveřejnila v registru smluv uzavřenou smlouvu se zhotovitelem stavby a dne 21. 1. 2025 zahájila zadávací řízení nadlimitní zakázky k zajištění výkonu činnosti stavebního dozoru a investora a zajištění výkonu koordinátora BOZP, s uzavírkou podání nabídek do 27. 3. 2025. Obec Dolany nad Vltavou vyvěsila na své úřední desce dne 23. 4. 2025 záměr pronajmout na určitou

dobu pozemky obce o celkové rozloze 5 097 m² Krajské správě a údržbě silnic Středočeského kraje, příspěvkové organizaci, k realizaci uvedené stavby. Žalobce z toho vyvodil závěr, že je nanejvýš aktuální riziko zahájení výstavby v dotčeném území a narušení přírody a krajiny v území Přírodního parku Okolí Okoře a Budče.

Vyjádření žalovaného k odkladnému účinku

5. Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, že odkladný účinek žalobě by neměl být přiznán, neboť povolené nakládání s povrchovými vodami nemůže být realizováno, aniž by byly realizovány stavby k tomu nezbytné. Je proto vyloučeno, aby žalobou napadené pravomocné rozhodnutí mohlo mít negativní dopad na přírodu a krajinu v dotčeném území.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 1 k odkladnému účinku

6. Osoba zúčastněná na řízení č. 1 k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedla, že zájmům žalobce v daném případě nevzniká nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť se domnívá, že stručným konstatováním žalobce, že se v jeho případě jedná o „zásah do procesních a hmotných práv při akumulaci povrchových vod a převodu povrchových vod prostřednictvím dešťové kanalizace u připravované stavby vodního díla“, nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě. Osoba zúčastněná na řízení poukázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 10. 2020, č. j. 5 As 220/2020-52, podle něhož je povinností stěžovatele (žalobce), aby konkretizoval a osvědčil, jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná. Dle názoru osoby zúčastněné na řízení žalobce ve svém návrhu vůbec nespecifikoval, do jakého práva by mělo být zasazeno a nesplnil tak povinnost tvrzení a povinnost důkazní. K tomu odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2015, č. j. 3 Afs 49/2014-46.
7. Osoba zúčastněná na řízení uvedla celkem 6 důvodů pro zamítnutí návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě. Jako první důvod uvedla, že přírodní park má celkovou plochu 52 km² a stavební práce by měly proběhnout v souladu se schválenou projektovou dokumentací pouze v okrajové části parku, přičemž v oblasti přemostění Turského potoka se již nyní nachází chatová výstavba a nejedná se tak o zásah do nenarušené přírody, kterýžto dojem se snaží žalobce navodit, ale o stavbu v kulturní krajině v blízkosti existujících sídel a již existujících liniových staveb. Druhým důvodem je rozsah výstavby – část stavby protíná přírodní park v délce cca 1,2 km, tedy ve zcela marginálním rozsahu vzhledem k celkové rozloze parku, obsahuje celou řadu stavebních objektů, které se v parku buďto nenachází vůbec, nebo se tam sice nachází, ale jejich zásah do krajinného rázu a jejich vliv na přírodu je zanedbatelný, když SO 126 přeložka silnice III/24018 a SO 128 Přeložka silnice III/2429 se nacházejí mimo území národního parku a další vyjmenované přeložky v dané oblasti již existujících inženýrských sítí mají být pouze posunuty a nemohou představovat značný zásah do krajinného rázu. Třetí důvod spatřuje v tom, že v lokalitě výstavby nejsou rozsáhlé lesní komplexy a tento chráněný zájem není ohrožen, když výstavba probíhá z velké části na místě již existujících pozemních komunikací bez významného dotčení zemědělských kultur, zeleně, luk a stepních trávníků; údolí Turského potoka je v rámci výstavby přemostěno a stavba nenarušuje starou zástavbu v obcích ani historické průmyslové oblasti, není tak porušen ani tento

zájem. Součástí projektu je i výsadba nových stromů podél vedení komunikací a plánovaný stav se tak neliší od nynější situace. Čtvrtým důvodem je, že je možné realizovat stavby vč. liniových v rámci území přírodního parku s předchozím souhlasem orgánu ochrany přírody a krajiny. Tvrzení žalobce, že by realizace stavby nutně musela vést k předefinování hranic národního parku, není pravdivé. Pátým důvodem je, že žalobce v souladu s předestřenou judikaturou Nejvyššího správního soudu nedoložil, že tvrzená hrozící újma je reálná a závažná, z jakých konkrétních okolností vyvozuje újmu právě pro sebe a jakou má mít újma intenzitu. Poslední důvod pro nevyhovění žádosti o přiznání odkladného účinku žalobě osoba zúčastněná na řízení spatřovala v existenci důležitého veřejného zájmu na výstavbě pozemních komunikací, který žalobce v podané žalobě a svém návrhu na přiznání odkladného účinku zcela opomněl.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 2 k odkladnému účinku

8. Osoba zúčastněná na řízení č. 2 k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedla, se plně ztotožňuje s vyjádřením žalovaného.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 3 k odkladnému účinku

9. Osoba zúčastněná na řízení č. 3 k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedla, že žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě tvrdí pouze obecně vážné a nezvratné následky při stavebních zásazích v chráněném území, aniž by tyto následky jakkoli konkretizoval; pouze konstatoval, že riziko zahájení stavby je aktuální a že v případě zahájení stavby bude narušení přírody a krajiny v území Přírodního parku Okolí Ohře a Budče velmi závažné, masivní a zcela nevratné. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že nevidí důvod, proč by měl být žalobě přiznán odkladný účinek, jak jej žádá žalobce, a navrhla, aby jí přiznán nebyl.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 4 k odkladnému účinku

10. Osoba zúčastněná na řízení č. 4 se k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve stanovené lhůtě nevyjádřila.

Posouzení odkladného účinku soudem

11. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s., platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Jak vyplývá z obsahu žaloby a napadeného rozhodnutí, předmětem soudního přezkumu je nakládání s vodami, které bylo vydáno v navazujícím řízení ve smyslu § 3 písm. g) zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů“), neboť šlo o řízení vedené k záměru, který podléhal posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Proto je třeba posoudit důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě podle tohoto zvláštního zákona, který upravuje podmínky pro přiznání odkladného účinku odlišně od § 73 s. ř. s.
12. Podle § 9d odst. 2 zákona o posuzování vlivů platí, že o žalobách proti rozhodnutím vydaným v navazujících řízeních rozhodne soud do 90 dnů poté, kdy žaloba došla soudu. Soud i bez návrhu rozhodne o přiznání odkladného účinku žalobě nebo o předběžném opatření podle soudního řádu správního. Soud přizná žalobě odkladný účinek nebo nařídí předběžné opatření, hrozí-li nebezpečí, že realizací záměru může dojít k závažným škodám na životním prostředí.

13. Soud veden shora uvedeným testem po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě nelze vyhovět.
14. Soud se tedy zabýval splněním jediné podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, a to otázkou existence hrozby nebezpečí, že realizací záměru může dojít k závažným škodám na životním prostředí. Žalobce zejména poukázal na hrozící újmu na životním prostředí spočívající v tom, že výkonem napadeného rozhodnutí by mohlo dojít k nevratným následkům způsobeným stavebními zásahy v Přírodním parku Okolí Okoře a Budče. V důsledku napadeného rozhodnutí bylo pravomocně vydáno povolení ke vzdouvání, případně akumulaci povrchových vod, k jinému nakládání s povrchovými vodami a k jinému nakládání s podzemními vodami podle § 8 odst. 1 písm. a), body 2 a 5, a písm. b) bodu 5 vodního zákona (tj. byla potvrzena část A. prvostupňového rozhodnutí), avšak výkon tohoto povolení není fakticky možný bez současné realizace předmětných staveb. Bez stavebního povolení k odstranění stávajících staveb a provedení plánovaných staveb není možno zahájit stavbu přeložky vodovodu, úprav meliorací, odvodnění, dešťové kanalizace, retenční nádrže a dešťových a usazovacích nádrží. Potřebná stavební povolení byla stavebním úřadem vydána v částech B. a C. prvostupňového rozhodnutí, avšak dosud nepravomocně. Napadeným rozhodnutím nebyly části B. a C. prvostupňového rozhodnutí dotčeny, tudíž ani podaná žaloba nedopadá na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o udělení stavebních povolení. O odvolání proti těmto částem prvostupňového rozhodnutí je vedeno samostatné odvolací řízení u příslušného odvolacího orgánu.
15. Od 1. 7. 2024 spadají podle § 34a odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., (nový) stavební zákon (dále jen „stavební zákon“), rozhodnutí ve věcech záměrů silnice II. a III. třídy, místní komunikace, veřejně přístupné účelové komunikace, technické infrastruktury, která je součástí distribuční soustavy v energetice nebo plynárenství, a vodního díla, u něhož nevykonává působnost stavebního úřadu krajský stavební úřad, vč. staveb tvořících s nimi soubor staveb, do působnosti obecního stavebního úřadu obce s rozšířenou působností. Podle § 34 stavebního zákona Krajský stavební úřad a) vykonává působnost stavebního úřadu ve věcech záměrů EIA, silnic I. třídy, výroben z obnovitelných zdrojů energie neuvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu, vodních děl na hraničních vodách, čistíren odpadních vod sloužících k vypouštění odpadních vod do vod povrchových ze zdrojů znečištění o velikosti 10 000 ekvivalentních obyvatel nebo více, vodních nádrží s celkovým objemem nad 1 000 000 m³ nebo s výškou vzduší nad 10 m ode dna základové výpusti, vodních děl sloužících k vypouštění odpadních vod z těžby a zpracování uranových rud a jaderných elektráren a odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečných závadných nebo nebezpečných závadných látek do vod povrchových a k vypouštění odpadních vod s obsahem zvláště nebezpečné závadné látky nebo prioritní nebezpečné látky do kanalizace s výjimkou případů, kdy je instalováno zařízení s dostatečnou účinností podle jiného právního předpisu, vodních děl sloužících k čerpání znečištěných podzemních vod za účelem snížení jejich znečištění a jejich následné vypouštění do těchto vod, popřípadě do vod povrchových, staveb a zařízení distribuční soustavy o napětí 110 kV včetně transformovny 110 kV, staveb a zařízení distribuční soustavy plynu o tlakové hladině 4 až 40 barů včetně souvisejících technologických objektů, u kterých nevykonává působnost Dopravní a energetický stavební úřad nebo jiný stavební úřad; b) vydává rámcové povolení pro stavby v působnosti jiného stavebního úřadu, včetně staveb souvisejících, a c) vykonává kontrolu ve věcech stavebního řádu.

16. Žalovaný tedy rozhodl pouze o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí v části A., zároveň ohledně částí B. a C. dospěl k závěru, že po nabytí účinnosti nové právní úpravy by v dané věci byl věcně příslušný v prvním stupni krajský stavební úřad, konkrétně žalovaný, a nemůže tak rozhodnout o odvolání a následně vést nové prvostupňové řízení. Aby byla po změně právní úpravy zachována dvouinstančnost správního řízení, předložil žalovaný odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí v částech B. a C. Ministerstvu pro místní rozvoj, Odboru územně a stavebně právnímu, který je po změně právní úpravy k rozhodnutí o odvolání funkčně příslušný, aby o něm rozhodl.
17. Ministerstvo pro místní rozvoj o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí Stavebního úřadu v částech B. a C. dosud nerozhodlo, uvedené výroky prvostupňového rozhodnutí nejsou pravomocné, tudíž zhotovitel stavby dosud nedisponuje potřebnými stavebními povoleními a nemůže tak realizovat stavbu v souladu se zákonem. Protože není možné zahájit stavební práce, tedy ani nakládat s povrchovými a podzemními vodami způsobem vymezeným v pravomocném povolení dle části A prvostupňového rozhodnutí ve spojení s žalobou napadeným rozhodnutím, nehrozí nyní nebezpečí závažných škod na životním prostředí realizací záměru. Závěry žalobce o hrozbě vzniku škody na životním prostředí v chráněném území Přírodního parku Okolí Okoře a Budče jsou nyní vzhledem k absenci pravomocného stavebního povolení předčasné.
18. Toto rozhodnutí soudu ovšem neznamená, že po vydání pravomocných příslušných stavebních povolení, se nemůže žalobce domáhat přiznání odkladného účinku žalobě opakovaně. Soud totiž nevylučuje, že nakládání s vodami by po zahájení zemních prací či změn terénu s tímto nakládání související v přírodním parku mohlo mít za následek jen těžko odstranitelné dopady v dotčené krajině a hrozila by tudíž závažná škoda na životním prostředí ve smyslu třetí věty § 9d odst. 2 zákona o posuzování vlivů. Tyto úvahy ovšem budou relevantní až v době, kdy budou pravomocně vydána příslušná stavební povolení, resp. pravomocně rozhodnuto o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí v příslušných částech. Oproti tomu souběžný průběh řízení o zadání nadlimitní veřejné zakázky a výběru vhodného zhotovitele staveb, tak jak žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě uvedl, sám ze své podstaty nepředstavuje zásah do životního prostředí v dotčeném území. Soud tak dospěl k závěru, že nepřiznáním odkladného účinku žalobě nyní nehrozí závažná újma na životním prostředí.
19. Veden těmito úvahami soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I tohoto usnesení, a návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítl.

20. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci zároveň uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobci) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč.
21. Splatnost předmětného poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1649000525.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem dne 28. května 2025

Mgr. Václav Trajer v. r.
předseda senátu